

KOMENDE TIJDEN

21 april 1961

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, daarom hopen wij, dat u zelfstandig na zult denken.

Het onderwerp voor heden is:

KOMENDE TIJDEN

Wie op het ogenblik de bestaande spanningen en mogelijkheden in ogenschouw neemt, zal - bij het bezien van de tijden, die komen gaan - zeker wat somber zijn en neiging tonen tot pessimisme. Wanneer wij uit willen gaan van de kosmische werkingen, die op het ogenblik optreden en binnenkort op zullen treden, komen wij tot eigenaardige conclusies:

Rond februari 1962 vallen binnen het teken van de Waterman 5 planeten samen. Een astroloog die dit beziet, zal zich afvragen, wat dit wel voor grote werkingen betekenen kan. Wij kunnen n.l. nagaan dat soortgelijke samenkomsten van b.v. 3 planeten in één teken optraden rond de tijd dat de Boeddha geboren werd en rond de tijd dat Jezus op aarde kwam.

De astronomische middelen waarover men op het ogenblik beschikt, maken het mogelijk na te gaan hoeveel tijd er zal verlopen vóór een soortgelijke situatie aan de hemel ontstaan zal. Aannemende, dat de huidige gang der kosmos niet aanmerkelijk gewijzigd wordt, zal dit over ongeveer 27.000 jaren zijn.

Wanneer u dit getal nader beziet, zal het u opvallen, dat dit aantal jaren niet veel verschilt van de duur, die men wel "kosmische dag" noemt. Wel neemt men hiervoor vaak een periode van \pm 22.000 jaren aan, maar in werkelijkheid is het eerder 24.000 en komt dus dicht bij de duur, die astronomisch vaststelbaar is voor het samenvallen van 5 planeten in een teken als omschreven. Gaan wij een dergelijke periode terug in de historie, dan blijken wij juist de tijd te treffen, waarin een beslissing omtrent het lot van de Atlantische beschaving viel: het wegtrekken van vele elementen naar andere oorden enz.

De 10 rijken bestaan nog wel voort, maar over hun lot is de beslissing dan reeds gevallen. Op grond van dit feit zouden wij aan mogen nemen, dat de komende periode van kosmische invloeden een beslissing zal brengen op aarde en zeer waarschijnlijk ook een grote vernieuwing. Het feit, dat 5 planeten samentreffen, waar bij de geboorte van grote meesters op aarde er maar drie samentreffen, doet ons veronderstellen, dat de veranderingen ingrijpender zullen zijn op geestelijk en materieel gebied, dan alles wat in de bekende geschiedenis staat opgetekend.

Indien ik het voorgaande als punt van uitgang stel, zo mag ik wel aannemen, dat er binnenkort een algehele herwaardering zal plaats vinden van vele nu bekende waarden. Indien ik 2 perioden terug ga, zo bevind ik mij in een tijd, die nu rond 55.000 jaren geleden is. Dit valt samen met het zich vormen van een ander type mens op deze wereld: de geboorte van de eerste leden van het ras homo sapiens. Indien wij 10 van dergelijke perioden in de geschiedenis terug gaan, dan vinden wij het ontstaan van de eerste mensen op deze wereld. Binnen het menselijke ras blijkt verder sprake te zijn van regelmatige veranderingen, die soms 2, soms 3 dergelijke perioden vragen om een ras met nieuwe mogelijkheden en eigenschappen tot stand te brengen. Gezien de grote kosmische werkingen en invloeden, die mede in de stand van sterren en planeten is af te lezen, plus de werkingen, die voor ons vanuit de sferen vaststelbaar zijn, moet worden gerekend met een van de meest omvattende omwentelingen op de wereld, die tot op heden plaats vonden.

De tekenen aan de hemel zijn in overeenstemming met de geboorte - of komst - van grote Verlossers en leraren, het ontstaan van nieuwe, grote godsdiensten en omwentelingen, die tot geheel nieuwe vormen van menselijke beschaving kunnen voeren. De periodiciteit schijnt verder samen te vallen met opvallende en grote wijzigingen in de eigenschappen van de op aarde levende delen van het menselijke ras. Het is zelfs niet onmogelijk, dat vanuit de huidige

mensheid zich een nieuw type mens ontwikkelen zal. Het lijkt onvermijdelijk dat dergelijke invloeden zich ook in deze dagen kenbaar zullen maken. Dit zal waarschijnlijk langere perioden vergen.

Indien wij meer stoffelijk willen nadenken over dit alles, kunnen wij de belangrijkste kwesties tot eenvoudige vragen reduceren. Allereerst: kunnen en mogen wij geloven aan een totale vernietiging van de wereld? Antwoord: neen. De gelijksoortige perioden, die wij in het verleden hebben aangetroffen, waren geen perioden van algehele vernietiging en ondergang. De ondergang van Atlantis, die u hier misschien aan zou willen halen, ligt een aanmerkelijke tijd na het optreden van soortgelijke tekenen aan de hemel. De eerste ramp die dit gebied trof, ligt daarentegen bijna 10.000 jaren na, of bijna 15.000 jaren vóór het optreden van dergelijke hemelwerkingen. De nu optredende invloeden zullen zeker geen algehele wereldondergang kunnen veroorzaken.

De tweede vraag zal dan luiden: Kunnen wij verwachten dat er nu een nieuwe openbaring plaats zal vinden en dat deze zich onmiddellijk over geheel de wereld zal uitbreiden? Menigeen zal bij deze vraag aan de nu werkende wereldleraar denken. Het antwoord moet hier "neen" luiden. Deze perioden zelf geven wel de geboorte van een nieuwe aera weer, die tevens een nieuwe leer, een nieuw geloof en een nieuwe ontwikkeling van het menselijke denken inhoudt. Het duurt over het algemeen 2 - 300 jaren voor een dergelijke leer voldoende ontwikkeld en bekend is om zich over een groter deel van de wereld uit te breiden. Al te grote veranderingen in 't religieuze leven, of ook nieuwe openbaringen voor geheel de wereld, mogen dus in deze jaren nog niet verwacht worden.

De derde vraag: welke invloeden zullen dan voor het gedrag der mensen in deze tijd het sterkst bepalend zijn? Antwoord: Deze veranderingen kunnen vooral worden verwacht op het gebied van de moraal, de zeden. Bij beschouwing van soortgelijke werkingen en invloeden, vooral wanneer wij een gehele periode teruggaan, blijkt ons, dat de gangbare zeden en moraal in zeer korte tijd aanmerkelijk gewijzigd worden.

In het verleden zijn bij het optreden van soortgelijke tekenen de scheidingen tussen vele stammen en rassen in zeer korte tijd weggevallen. Gezien alle invloeden, ook die uit de geest, mag m.i. worden aangenomen, dat dit ook in de toekomst het geval zal zijn. Kunnen wij aannemen, dat dit alles zich binnen de oude verbanden af zal spelen, in overeenstemming b.v. met het ontstaan van Christendom en Boeddhisme? M.i. zijn de optredende invloeden daarvoor té sterk en té machtig. Ten tweede meen ik, dat deze invloeden, hoewel niet fataal in hun totale werkingen, de mens toch niet de mogelijkheid geven tot geleidelijke overgang tot het nieuwe, die misschien honderden of zelfs duizenden jaren zal gaan vergen.

Volgens mij moeten de veranderingen toch wel onmiddellijk merkbaar worden. Wanneer deze mede op het terrein van zeden en moraal moeten liggen, zo betekent dit een zeer grote innerlijke spanning, die het voortbestaan van uiterlijk normaal verdergaande organisatievormen en groepen geheel - of grotendeels - wijzigen zal.

Grote veranderingen verwacht ik b.v. in de persoonlijke benaderingen - vanuit het Ik dus - t.o.v. problemen van geestelijke en zelfs kosmische geaardheid. Ook kan worden gesteld, dat de meeste mensen hun - nu geldende - maatstaven op velerlei terrein zullen moeten herzien. Ook dit valt af te leiden uit soortgelijke omstandigheden in het verleden. Deze veranderingen zullen wij trachten te overzien en daarbij zullen wij allereerst de techniek bezien.

Wat geeft de techniek ons te zien? De reis in de ruimte? Ongetwijfeld zal deze nog vóór het jaar 2000 plaats kunnen vinden en zal het doel van een dergelijke expeditie dan een van de planeten zijn. Het lijkt mij niet aannemelijk, dat reeds het volgende jaar, zoals sommigen optimistisch aannemen, een mens op Mars zal kunnen landen. M.i. zal dit nog lang duren, tenminste 10 jaren. Vanuit mijn geestelijk standpunt kan ik wel vaststellen, dat de mens, zodra hij de maan voorbij komt, zich op een terrein zal bevinden, waar ook andere dan menselijke wezens werkzaam zijn, reizen e.d. Het is niet onmogelijk, dat tussen 1962 en 1963 de maan voor de eerste maal door een bemand voertuig bereikt zal worden en misschien zelfs enkele raketten - bemand - de maan voorbij zullen streven. Zonder aan te nemen, dat van een onmiddellijk

contact sprake zal zijn, lijkt het mij aannemelijk, dat gedurende deze proeven zal blijken, dat andere dan menselijke wezens in de ruimte bestaan.

Dit op zich lijkt mij reeds voldoende om een zeer grote schok op aarde teweeg te brengen. Zelfs de grote godsdiensten, die zich ten dele al enigszins op deze mogelijkheid hebben voorbereid, zullen niet in staat zijn de daaruit voortkomende verandering in wereldwaardering zonder meer in zich op te nemen. Zij zullen vele gelovigen verliezen, terwijl zij die blijven geloven, de kerkelijke wetten en regels met heel wat meer kritiek zullen beschouwen dan tot op dat ogenblik mogelijk leek.

Wat de grote staten betreft, meen ik, dat een bewijs omtrent het bestaan van andere denkende en levende wezens in het AI, die daarnaast technisch begaafd zijn in de ruimte, een einde zal maken aan vele kleinzieligheden, die nu de aanleiding vormen tot strijdigheden en zelfs oorlogshandelingen tussen de verschillende staten. De gehele wereld zal dan tot een intensere en meeromvattende samenwerking komen dan voordien mogelijk leek. Zou ik gelijk hebben met deze stelling, dan zal dit voor allen zich eerst rond 1970 manifesteren. Enkele jaren van overgang naar een intensere samenwerking en een afbreken van de nu kunstmatig geschapen vooroordelen binnen de volkeren is m.i. onvermijdelijk.

Indien dit waar is, volgt hieruit, dat het voor geen enkel volk noodzakelijk zal zijn zijn oorlogsindustrieën te handhaven om economische redenen. De productie, die nu aan vaak nutteloze aanvals- en verdedigingswapenen wordt besteed, zal dan geheel worden opgeslokt door de menselijke inspanningen om ruimtestations bij de aarde, ruimtevoertuigen e.d. te vervaardigen, terwijl een groot deel van de inspanningen ongetwijfeld ook zal zijn gericht op het verder ontwikkelen van apparaturen, die zeer grote lichtsterkten sterk gericht kunnen uitzenden, terwijl bovendien tot op zekere hoogte een afbuiging van dit licht bepaald zal kunnen worden. De grondslagen voor dergelijke apparaten zijn reeds aanwezig en - zo de mens zich geheel aan de ontwikkeling van deze op kunstmatige kristallen gebaseerde projectoren zou werpen, zou het hem reeds nu binnen enkele jaren mogelijk moeten zijn op de maan lichtvlekken te projecteren. Overigens zal deze ontdekking eerst werkelijk tot gebruik gereed zijn, nadat de andere door mij genoemde ontwikkelingen zich reeds hebben voltrokken. Dit is een geluk voor u. Zou dit niet het geval zijn, dan is de kans immers niet uitgesloten, dat de sterrenhemel bij donkere maan wordt opgevrolijkt door uit lichtpunten bestaande spreuken in de stijl van "OMO wast witter" e.d.

De aarde beschikt reeds nu over technische gegevens en ontwikkelingen, die weliswaar tot op heden bewapeningen niet overbodig maken, maar bij een vrees voor wezens in het AI, die de aarde zouden kunnen bereiken of aanvallen, toch belangrijk zijn en een geheel nieuwe vorm van techniek zullen kunnen scheppen. De economische verhoudingen zullen - dank zij deze ontdekkingen - in vele landen enigszins kunnen worden gehandhaafd, terwijl voor andere volkeren zelfs de mogelijkheden beter worden.

Het angstsyndroom, dat vele mensen beheerst en nu nog gebruikt wordt om de mensen tegen elkaar op te zetten, kan dan worden afgereageerd op een onbekende mogendheid in de ruimte. Een verbroedering van de volkeren der aarde, ongeacht hun grote verschillen in eruditie, innerlijke beschaving enz. zal het gevolg hiervan zijn.

Een even belangrijk gevolg zal zijn, dat men op een andere wijze dan tot op heden na zal denken over de structuur van de menselijke samenleving. Men zal gaan inzien, dat het fout is om over een maatschappelijke superstructuur te spreken, die verdeeld dient te worden in bestuurlijke lichamen van velerlei aard, waardoor het individu steeds meer in een keurslijf van door het bestuur aanvaarde stellingen en gewoonten wordt gedrongen. De roep die onmiddellijk na de eerste ontdekking van het bestaan van leven in de ruimte over de wereld zal gaan, kan kort geformuleerd worden: Wij hebben een genie nodig. Wij hebben mensen nodig, die origineel kunnen denken, geniaal zijn en zich mogelijkheden en omstandigheden kunnen voorstellen, die buiten het op aarde gebruikelijke en ontdekte liggen. Er zal een dringende behoefte ontstaan aan nieuwe benaderingen van oude problemen, nieuwe en zelfs fantastische zienswijzen, nieuwe wegen. Dat dit alles gepaard zal gaan met soms geleidelijke, maar vaak ook meer gewelddadige veranderingen in economische en sociale structuren lijkt mij buiten twijfel te staan.

In dezelfde periode mag worden aangenomen, dat de onderzoeken, die op het ogenblik aan de hand van twee doden in de ruimte reeds begonnen en dan nog verder zullen worden doorgevoerd, niet alleen nut zullen hebben voor het bestrijden van ruimteziekten en bepaalde psychische storingen, maar ook voor de normale geneeskunde. Voor deze laatste zou dit alles zelfs een geheel nieuwe richting kunnen betekenen. De wetenschap zal in vele gevallen nolens volens - onder pressie van bijna geheel de wereld - nieuwe wegen moeten inslaan en geliefkoosde stellingen en stokpaardjes prijs moeten geven. Ook hier zie ik wel een mogelijkheid tot totale vernieuwing. Een deel van de mensheid zal natuurlijk niet geneigd zijn een dergelijke situatie zonder meer te aanvaarden. Ongetwijfeld zullen uitroepen als: "één ras en één wereld!" Misschien zelfs zal men een nieuwe Monroe-doctrine willen verkondigen voor de wereld: "De wereld alleen voor mensen". Maar dit bedoel ik niet.

Er zijn mensen, die zullen weigeren ontdekkingen - als bovengenoemde - voor waar aan te nemen en ten koste van alles elke poging tot eenwording der volkeren zullen bestrijden. Velen zullen dit doen omdat zij in een wereldeenheden voor zich de mogelijkheid om tussen links en rechts te balanceren en zo van 2 walletjes gelijk te eten, teloor zien gaan.

Zowel in het nabije als het verre oosten mag dan ook wel gerekend worden met een onrustbarend aantal oorlogshandelingen, die - naar ik meen - door de eensgezindheid der grote mogendheden overwonnen kunnen worden, zonder dat de wereld als geheel hierdoor onherstelbare schade lijdt. De gewone man zal van deze dingen ook het zijne denken en zeggen. Dit zullen niet alleen vriendelijke gedachten en woorden zijn.

Er kan - volgens mij - gerekend worden, dat de periode van omschakelingen, die zal kunnen liggen tussen 1963 en 1970, een periode wordt vol onrust, spanningen en revoluties. Maar het zal ook een tijd zijn vol glorieuze vernieuwingen, waarbij vaak nu onmogelijk geachte vormen van samenwerkingen en onvoorstelbare eenheid van streven uiteindelijk hun stempel op de aarde zullen drukken.

Een andere vraag is, waartoe dit alles geestelijk zal voeren. Praktisch elke oude esoterische leerstelling of religie is gebaseerd op het als vaststaand aangenomen feit, dat de aarde het middelpunt van het Al is. Wij weten nu wel, dat dit astronomisch niet waar is, maar religieus en zelfs in de mystiek gaat men nog steeds van dit standpunt uit. Ik neem aan, dat dit kernpunt van geloof en geestelijk streven in meer stoffelijke vorm - mede gezien het reeds gestelde - in zeer korte tijd teloor zal gaan. Hierdoor zullen vele geestelijke systemen van leven en denken worden aangetast, vele geloofsvormen onaanvaardbaar worden. Er zal een geheel ander concept van het wezen Gods noodzakelijk zijn om de nieuwe toestand aanvaardbaar te maken. Er is ook een geheel andere voorstelling noodzakelijk van hemel, hel en aarde. Bovenal zal de nu bij velen gebruikelijke instelling t.o.v. geestelijke en innerlijke bewustwording teloor gaan en een geheel nieuwe wijze van geloven en denken noodzakelijk worden.

Bij onze pogingen ook deze ontwikkelingen enigszins te benaderen hebben wij steun aan het werk van de nieuwe wereldleraar. Diens stellingen gaan in de richting van een zuiver persoonlijke aansprakelijkheid zonder mogelijkheid eigen schulden op een verlosser af te wentelen, of God om te kopen, een noodzaak tot vergroting van zelfkennis en een streven, dat innerlijk is, maar tevens ook bewust en consequent metterdaad wordt geuit. Dit betekent voor mij, dat in de komende tijd alle organisatievormen, zeker wanneer deze mede op geestelijk terrein liggen en werkzaam zijn, af zullen moeten brokkelen. Ik zie geen grote verdeeldheid, maar wel een veel grotere vrijheid. Ik kan mij voorstellen, dat b.v. binnen een vroeger zeer dogmatische kerk opeens vele vrijere denkrichtingen samenkomen om gezamenlijk een enkel mystiek beleven door te maken, zonder dat dit invloed heeft op de wijze waarop men leeft en de stellingen, die men als waar beschouwt.

Dit laatste acht ik van buitengewoon groot belang, omdat tot op heden de grote godsdiensten over het algemeen hebben gefungeerd als scheidsmuren tussen grote delen van de wereldbevolking, die werkelijk onderling begrip en werkelijke samenwerkingen moeilijk, zo niet onmogelijk maakten. Het feit, dat hiermede ook de banvloek, die tegen de geest en het gebruik van bepaalde wetten en machten als magie en wichelarij ten einde komt, betekent, dat de wetenschap zowel als de esoterie en de magie in de komende dagen in toenemende mate

gebruik zullen maken van nu nog als magisch beschouwde wetten, structuren en krachten, die dan in korte tijd geheel bewust beheerst zullen kunnen worden. Hieruit zal dan een geheel nieuwe filosofie ontstaan, wat de ongeziene machten op den duur, zoal niet geheel controleerbaar, toch logisch en redelijk aantoonbaar zullen zijn en daarmee het wereldbeeld wijzigen, terwijl bepaalde indelingen, die nu nog gelden, geheel overbodig zullen worden. Hierbij zal een teruggrijpen naar oude inwijdingsgedachten optreden, waarbij alle mogelijkheden die nu bestaan, in den vervolge alleen nog als scholingsmogelijkheid zullen worden gebruikt, terwijl daarnaast een algehele vrijheid van denken en handelen ook op deze gebieden wordt toegelaten.

Ook hier zal het innerlijk Ik als enige maatstaf gelden en zal de innerlijke verhouding t.o. God bepalend zijn voor alle uiterlijke verhoudingen en ontwikkelingen. Hierbij wordt de wereld alleen beschouwd als een reeks van mogelijkheden tot leren, waaruit het Ik zichzelf vormt en zichzelf - ook in wetenschappelijke uitingen - in de wereld openbaart. Daarbij zal men waarschijnlijk al snel tot de overtuiging komen, dat uitingen, die niet meer door het gehele Ik gesteund worden, zinloos zijn.

Is dit vanuit geestelijk standpunt al hoopvol en interessant, het wordt nog interessanter, wanneer wij bepaalde stoffelijke ontwikkelingen aan de hand hiervan nog verder bezien: Wanneer het door mij gestelde, ook al is het maar 1/10, vervuld wordt, kan praktisch worden gezegd, dat alle geldwaarden, valuta e.d. hun waarde en betekenis gaan verliezen. Deze zullen niet meer aan de hand van een gouden standaard of soortgelijke vaste maatstaf kunnen worden uitgedrukt. Ruilmiddelen zullen dan worden gekoppeld aan een variabele schaal, die bij alle bepalingen van koopkracht etc. steeds weer een evenwicht tracht te scheppen tussen de werkelijke behoeften van de mensen en de inspanningen, die noodzakelijk zijn om zich te wapenen tegen een gevaar, dat vanuit de ruimte dreigt.

Het is duidelijk, dat het verdwijnen van geld als een vaste waarde eveneens eigenaardige sociale veranderingen met zich zal brengen. U heeft daarvan in de laatste tijd al enkele voorbeelden kunnen zien. Het meest opvallende misschien is de reeks van veranderingen wel in het menselijk gedrag als gevolg van de grote beurscrash in de USA, de devaluatie in Duitsland, de crisisperiode. Met muntwaarde herzieningen als in Frankrijk en de revaluaties van de laatste dagen hebben al deze dingen één ding gemeen: er is geen vaste en blijvende maatstaf meer voor verdienste, verdienstelijkheid, bezit en bezitsverhoudingen.

Wanneer deze stimulans wegvalt, kan de mens niet meer zich baseren op geld en goed. Zelfs zal hij spreken over zekerheid, iets, wat hij in toenemende mate op het ogenblik tracht te doen als compensatie voor het onbetrouwbaar worden van geld als bezitsnorm, uiteindelijk terzijde moeten laten. In de plaats hiervoor komen begrippen als: vreugde, genot enz. gekoppeld aan begrippen als arbeidsrecht en arbeidsplicht. Rendabiliteit zal steeds minder kunnen worden uitgedrukt in waarden als mechanisatie, maar daarentegen steeds meer een beschouwing van de menselijke tijdsindelingen vergen. Het gehele besef van de mens zal steeds meer op de mens zelf worden gericht, met een steeds minder wordende nadruk op de condities, die de mens op het ogenblik het leven dragelijk en aannemelijk maken.

Wij kunnen nog verder gaan dan het voorgaande: Wanneer ik mij voor kan stellen, dat krachten, die normalerwijze niet gezamenlijk werkzaam zijn, opeens op een en hetzelfde terrein werkzaam worden, zo kan ik mij daaruit een zeer grote en diepgaande verstoring van de tot dan bestaande toestanden indenken. Wanneer ik deze krachten bovendien nog kan omschrijven als eigenschappen bezittende, die bij samenvoeging kritiek kunnen worden - denk hierbij aan de segmenten van een atoombom - zo is het redelijk bij de werking van deze krachten ook te spreken over een ogenblik, dat deze krachten kritiek worden. Het kritiek-worden van de massa betekent bij de atoombom een niet meer te remmen explosie. Bij een geestelijke kracht, onverschillig of deze van een planeetgeest stamt, dan wel van kosmische heersers als de Heren van Kracht, Wijsheid enz., zal de explosie nooit vergeleken kunnen worden met de gevolgen van een plotselinge atoomontbinding. De ontketende krachten liggen immers op het terrein van de gedachte. Er is sprake van een veranderen van denkbeelden, voorstellingen en als gevolg daarvan ook een veranderen van de menselijke reacties.

Nu kan het optreden van een ongunstige positie van planeten en sterren, ook al staan zij in verschillende huizen - een vierkant b.v. - als gevolg hebben, dat een mens zich op die dag niet geheel happy voelt. Staan de planeten gunstig, dan kunnen deze op het leven van de mens een zeer aangename invloed hebben. Men kan nog stellen, dat dergelijke krachten uiteindelijk onbetekenend en voor de beheerste mens eenvoudig onbelangrijk zijn. Maar wat zal er gebeuren, wanneer een groot aantal planeten gelijktijdig en onder dezelfde grootkosmische heerser deze werkingen op aarde gaan openbaren? Naar ik meen zal dit voor vele mensen inderdaad een explosief effect hebben, waarbij de werkingen in de eerste plaats zullen blijken te liggen op het gebied van het zenuwstelsel en het denkvermogen. Dan kan worden gesteld, dat bij de meeste mensen - en wel ongeveer gelijktijdig - denken en reageren zich opeens aanmerkelijk zullen wijzigen.

Men mag zich dit niet zó voorstellen, dat de mensen vandaag nog allen A denken en opeens morgen B zullen denken. Zó groot en snel is de verandering niet. Toch ontstaat een zeer snelle en algemene wijziging van innerlijke situatie. De Duitser zou dit waarschijnlijk "ein Umwertung aller Worte" noemen. De verschijnselen treden op binnen het individueel denken en reageren. Er is geen maatschappij, die bereid is deze schokken en veranderingen onmiddellijk op te vangen. Men is gebonden aan een bepaalde reeks van reacties. Indien deze opeens wegvallen of veranderen, is het maatschappelijke bestuur opeens machteloos.

Stel als eenvoudig voorbeeld: Per dag worden in Nederland rond 1500 verkeersovertredingen begaan, die zwaarder beboet kunnen worden, waarbij dus de geldboete kan worden vervangen door twee of meer dagen gevangenisstraf. Stel nu dat al deze mensen gelijktijdig zeggen: "Betalen doen wij niet meer. Wij gaan wel zitten". Dan zou men - om de straf te kunnen handhaven - alle ambtenaren tijdelijk naar huis moeten sturen en alle bestuursgebouwen moeten inrichten voor het uitboeten van deze straffen, of wel eenvoudig de overtredingen ongestraft moeten laten. Stel: iedereen besluit bijna gelijktijdig alle verkeersregels te negeren. Het is wel zeker, dat hieruit een grote verwarring zou ontstaan, die niet alleen het verkeer, maar ook de voedselvoorziening enz. aan zou tasten. Stel, dat iedereen, die een dag geen zin heeft om te werken, eenvoudig zegt: "Ik doe vandaag niets en ik blijf thuis".

Deze voorbeelden maken u reeds duidelijk, dat een op zich niet zo grote innerlijke verandering, mits algemeen genoeg, uiteindelijk zeer verstrekkende gevolgen kan hebben. De voorbeelden tasten in feite de maatschappij als geheel nog niet aan. Hoe, wanneer mensen besluiten: "Huwten en het je houden aan de voorwaarden van een huwelijk is overbodig; wij kunnen het zonder dit ook wel af". Wat zou er gebeuren, wanneer men zichzelf geheel vrij wil zien en weigert vele, nu aanvaarde en erkende instellingen nog verder te beschouwen? Stel, dat niemand meer een pas wenst mee te nemen en zonder dit eenvoudig tracht alle grenzen te passeren. De wereld zou op zijn kop staan.

Een explosie van geestelijke krachten als omschreven zal dan ook in de eerste plaats tijdens de beginperiode een hoofdzakelijk anarchistische uitwerking hebben, die gekentekend is door een overall gelijktijdig optredende tendens. Het is innerlijk, maar de verschijnselen zijn afhankelijk van de geheel gewijzigde instelling. Men kan dan ook deze krachten, hoe geestelijk zij in wezen dan ook zijn, door eenvoudig nieuwe wetten en regels te stellen, die in overeenstemming zijn met hetgeen een ieder dan denkt en doet, binnen het maatschappelijk bestel inpassen. Anders gezegd: Uiterlijk gezien zal de wil en de mening der meerderheid te allen tijde - ongeacht de staat en de vorm van regering - bepalend worden voor hetgeen aan wetgeving kan voortbestaan en de regelingen, die men kan treffen.

Wanneer een maatschappij onder dergelijke invloeden uit de kosmos instabiel wordt en tot snelle, veel omvattende wijzigingen moet overgaan, zal ongetwijfeld juist in deze periode de explosief lijkende samenwerking van kosmische krachten - als omschreven - bepalend blijken voor alle regels en wetten, die zullen ontstaan. Hierdoor wordt de spanning, die enige tijd innerlijk bestaat en dan wegebt, tot uiterlijke invloed gemaakt, waardoor de wetten deze spanningen en werkingen op aarde gecontinueerd zullen worden, lange tijd nadat de originerende krachten verdwenen zijn. Allen, die de menselijke vorm dus in de komende tijden aannemen, zullen deze invloeden ondergaan: eenmaal in het milieu verankerd zijnde, zal elke ziel, die op aarde geboren wordt, door zijn opvoeding invloeden ondergaan, die overeenkomen met de krachten, die voor de oorspronkelijke verandering aansprakelijk waren.

Conclusie: in de komende tijd zal het effect van de kosmische krachten zich explosief binnen het menselijke denken openbaren. Dit is onvermijdelijk. Wij kunnen er zeker van zijn, dat dit - zij het in een meer geregelde en gematigde vorm - zijn stempel zal zetten op deze wereld voor tenminste 700 - 800 jaren. Deze tijd is voldoende om de huidige maatschappelijke veranderingen om te zetten in gelijksoortige veranderingen op het gebied van wetenschap, de wijze van wetenschappelijk denken, godsdienstig beleven en esoterie. Zelfs de persoonlijke benadering van het Goddelijke en de beleving van het kosmische zal door deze periode voor onoverzienbaar lange tijd veranderen.

M.i. kan de mens - geconfronteerd met deze veranderingen - slechts één logische reactie tonen: hij moet trachten deze kosmische invloeden in hun uitingen voor te blijven en wel vooral door de nadruk te leggen op in de kosmos tot uiting komende delen van zijn innerlijke ontwikkeling. Denk niet, dat u daarmee de tijd nog wel hebt, vrienden, want deze invloeden melden zich reeds nu aan.

Bent u de laatste tijd ook zo prikkelbaar? Heeft u ook zoveel tegenslagen? Komt alles de laatste tijd steeds weer op een andere wijze in orde dan u verwacht? Vreemd, hè? Dat hoor je tegenwoordig nu werkelijk overal. Wanneer u zich innerlijk hierbij aanpast, hebt u reeds een aardige voorbereiding op de grote en machtige invloeden, die zich zo dadelijk over geheel de wereld zullen gaan uiten. Bedenk wel, dat u nu misschien nog uitvluchten kunt vinden, maar zo dadelijk kunt u zich niet meer waardig terugtrekken, of u beroepen op deze of gene kracht. Dan kunt u zich niet meer op de dokter, de geest, de rechter, de verzekering e.d. beroepen, wanneer het niet gaat, zoals u wilt. Ook die machten kunnen dan niet meer zó functioneren, als u wel zou wensen. Alleen, wanneer u voordien u innerlijk reeds hebt aangepast, zult u zich onmiddellijk kunnen aanpassen aan de invloeden van de komende tijd, wanneer deze tot uiting komen.

Wat is nu noodzakelijk om een innerlijke aanpassing aan deze komende invloeden te verkrijgen?

In de eerste plaats moet u reeds nú leren zoveel mogelijk afstand te doen van vaste gewoonten en vaste oordelen. Want als u zich vast blijft klampen aan uiterlijkheden en daarop ook uw innerlijk leven wilt baseren, vrienden, kunt u zich zo dadelijk geestelijk niet meer staande houden.

In de tweede plaats zal in een periode van anarchistische werkingen de wijze, waarop de mensen elkaar benaderen, wel bovenal belangrijk blijken te zijn. Ook wanneer die anarchie in wezen innerlijk is en vanuit de gedachtenwereld in de werkelijkheid doordringt. Om je hierop voor te bereiden zal men reeds nu een steeds grotere verdraagzaamheid moeten beoefenen. Daarnaast zal men moeten trachten positief op de gedachten en bestrevingen van anderen in te gaan. Men moet leren - reeds nú - het stuur zelf in handen te nemen zonder ooit anderen daardoor geheel in hun vrijheid van handelen te belemmeren. Daardoor zult u in staat zijn leiding te geven, wanneer anderen niet meer weten hoe verder te gaan. Reeds nú dient men zich te realiseren, dat, zelfs indien men het beste voor de mensen tracht te doen, hun reactie eerst negatief zal moeten zijn, waar zij zelf immers de juiste verhoudingen niet kunnen begrijpen. Alleen door reeds nú ten goede te handelen kan men zo dadelijk, voor de mensheid als geheel, verdere mogelijkheden ten goede scheppen. Besef, dat het oude, ook wanneer het de benadering van God, of het werken met de geest betreft, ten einde loopt. Er is iets nieuws noodzakelijk.

In feite is dit wel vooral een totale overgave van het Ik aan de Goddelijke kracht, aan de geest Gods. Dit dient een bewuste en gewilde overgave zijn, waarbij het Ik in de stoffelijke en geestelijke waarden een eigen oordeel blijft kennen, dat van ogenblik tot ogenblik gewijzigd kan worden, naarmate de kosmische werkelijkheid beter wordt beseft en de openbaring van het Goddelijke binnen het Ik zich eveneens wijzigt. Wie star blijft in zijn benadering van het bovennatuurlijke, verkeert in groot gevaar en kan breken onder de te grote last, die de veranderingen aan zijn begrips- en aanpassingsvermogen opleggen. Het gevolg kan zijn, dat men alleen geen geestelijke mogelijkheid tot verdergaan ziet, maar het kan ook voeren tot een vlucht in de krankzinnigheid.

Op het ogenblik heeft de wereld vele mooie theorieën, sociaal en anderszins. Er zijn misschien ook voor u lievelingsstellingen onder, u kent misschien lievelingsvolkeren en ongetwijfeld ook ergens op de wereld uw lievelingszondebokken. Doe hiervan afstand: Alle mensen zijn gelijk, ongeacht hun verleden. Alle mensen zijn gelijk, ongeacht hun ras, huidskleur, stand, of zelfs gedrag. In elke mens mag men vanuit menselijk standpunt alleen de mens zien en zoeken, anders zal men niet in staat zijn alles, wat zo dadelijk gaat gebeuren, te verwerken. Begrijp goed, dat elke plicht, die in de mens bestaat, niet van uiterlijke omstandigheden afhankelijk is, maar steeds voortkomt uit de innerlijke benadering van de mens en de omstandigheden. Wees zo plichtsgetrouw als u maar mogelijk is, indien u een plicht eenmaal op u hebt genomen. Waar gij uw woord hebt gegeven, dient gij dit na te komen. Doe dit steeds zo, dat de uitvoering variabel blijft.

Bindt u nooit aan een vaste reeks van handelingen enz., maar aan één vast doel. Laat uw beloften nimmer een bepaald bedrag, (gedrag red.) een bepaalde tijd enz. inhouden, doch laat ze steeds een bepaalde intentie uitdrukken en een bepaalde bereiking weergeven. Dan zijn deze beloften ook metterdaad te verwerkelijken. Ook deze wijze van definiëren van verplichtingen zal u helpen om, wanneer zo dadelijk haast alles voor anderen waanzin en verwarring lijkt, het verstand te behouden en u aan de behoeften van de wereld, zowel als van uzelf, zonder plichtverzuim en het breken van gedane beloften aan te passen.

Probeer u voor te bereiden op alle ongekende manifestaties en verschijnselen en tracht deze te aanvaarden zonder daardoor ooit eigen innerlijk, of eigen kennen van de wereld en streven in de wereld blijvend te laten beïnvloeden. Als hier zo dadelijk een lichtende geest zich zou manifesteren en u zeggen: "Nu moet u allen 15 dagen alleen van kauwgummi leven", dan moet u onmiddellijk reageren met een: "Dit is kolder". Deze reactie is de juiste, al is de geest ook nog zo lichtend. Wanneer er hier een heel klein zwart duiveltje verschijnt om u te zeggen: "Mensen, heb je naasten lief", dan moet u onmiddellijk reageren met: "Dit is juist".

De vele ongewone verschijnselen, die in de komende tijd te verwachten zijn, hebben voor u door hun vormen niets te zeggen, doch kunnen alleen inhoud en belang voor u hebben, indien hun boodschap voor u geheel aanvaardbaar is. Een geestelijke leraar kan u lessen geven, zoveel hij wil, maar alleen wanneer u die lessen ook innerlijk weet te aanvaarden, kunnen deze leringen voor u werkelijk iets betekenen. Deze aanvaarding kan nimmer afhankelijk zijn van de wijze, waarop deze leraar zich uitdrukt, maar alleen van de leringen en hetgeen u innerlijk als waar gevoelt. Men moet zich steeds weer voor ogen houden, dat het doel van alle streven en alle lering is: het innerlijk als juist gevoelde en waar gevoelde uit te breiden door middel van de leringen enz.

Wanneer u morgen op straat iemand tegen komt, die volgens uw weten reeds jaren dood is, dan heeft het geen zin angstig te worden en te roepen: "O, een spook" of te denken dat u gek wordt. Wees nuchter en vraag desnoods aan zo'n verschijning: "Hoe gaat 't er eigenlijk mee? Beviel het aan de andere kant niet zo goed?" Maar blijf nuchter. Alles kan bedrieglijk zijn in deze tijden, behalve één ding: onze beheerste en bewuste benadering van verschijnselen en problemen en volle vrijheid, waarbij men zich blijft baseren op hetgeen men innerlijk als juist en goed erkent. De voorbeelden, die ik u geef, zijn misschien wat aan de leuke kant, maar daarachter schuilt een grote waarheid en een zeer grote ernst. Men moet eenvoudig blijven accepteren, wat deze nieuwe tijd brengt. Steeds weer moet men beseffen: Al het mooie en al het lelijke, dat deze tijd mij toont, is het gevolg van een kosmische werking, die ik niet kan overzien. Daarom moet ik innerlijk bereid zijn de in mij optredende krachten en werkingen te aanvaarden. Later kan ik mij dan nog altijd met de meer uiterlijke verschijnselen bezighouden. Vergeet verder niet, dat de buitenkant van de dingen, juist in tijden als deze, bedrieglijk kunnen zijn. Staat er niet geschreven, dat juist zij, die Jezus haten, zullen prediken in Zijn naam en velen zich in Zijn naam tot de mensen zullen wenden, ofschoon zij valse profeten zijn. Wie zich op uiterlijkheden baseert, zal nooit tot een juiste conclusie kunnen komen in deze dagen. Alleen, wie zich op de innerlijke waarden blijft baseren zal in staat zijn vals en echt van elkaar te onderscheiden.

In de komende tijd met zijn steeds toenemende verwarringen zullen goed en kwaad, aanvaardbaar en niet aanvaardbaar, Goddelijke en demonische krachten alleen erkend kunnen worden, indien men uitgaat van de Goddelijke kracht, die men in zich draagt. Op geen enkele andere wijze is de waarheid te bereiken en te behouden.

Wanneer ik nu zie, wat er in 1962 binnen het teken van de Waterman samenkomt, valt mij o.m. een samengaan op van Venus, Mars en Mercurius. Binnen de Waterman brengt dit zeer eigenaardige verhoudingen tot stand. De waterman is de Schenker (Gevende). Hij geeft technische vermogens, ook innerlijk technische vermogens en bevordert begrip voor en het hanteren van zowel uiterlijke en stoffelijke, als innerlijke en geestelijke wetten. Wanneer die 3 krachten binnen dit teken samenkomen, zullen zij, vooral wanneer bijna gelijktijdig ook Jupiter zich binnen dit teken beweegt, een ongewoon beeld geven: De Rechter, het Mannelijke en het Vrouwelijke element, plus het element Geluk en Welvaart vloeien samen, maar alleen binnen het algemene en wereldomvattende denken en streven van Aquarius. De met deze planeten verbonden werkingen zullen dan ook opeens geheel andere verhoudingen gaan tonen. Zij zullen gebaseerd zijn op eigen verantwoordelijkheden, daarvoor staat het rechterlijk element ons borg. Het gaat niet alleen meer om de moed en de bravoure, die Mars pleegt te schenken, of om de welvaart, genoeglijkheid, hartstocht en zinnelijke streling, die Venus voornamelijk pleegt te geven. Brigitte Bardot betekent niet veel meer, wanneer je in innerlijke nood zit.

In al deze aspecten zal men zich af moeten vragen: "Wat is mijn verantwoordelijkheid t.o.v. de mensen, t.o.v. het nageslacht?" Ik meen, dat dit wel eens een grote schok zou kunnen betekenen, vooral voor de jeugd. In het bijzonder zal deze invloed sterk zijn voor hen, die op het ogenblik dat deze invloed zich uit, tussen 16 en 26 jaren oud zijn. Onder deze sterke invloed, voor dezen optredende in de meest actieve en vruchtbare jaren van de mens, zal bij velen een innerlijke omwenteling tot stand komen. Deze omwenteling zie ik als het begin van een algehele vernieuwing binnen het menselijke ras, want op het ogenblik, dat twee ouders met een juiste geestelijke instelling de mogelijkheid scheppen voor een geest, om zich op aarde te incarneren, is de mogelijkheid zeer groot, dat de eigenschappen binnen het kind die van de ouders aanmerkelijk zullen overtreffen en door de juiste vorm van incarnatiemogelijkheid - op deze wijze - niet alleen een optimale vorm binnen de stof wordt bereikt, maar ook een optimum van geestelijke bereiken en verstandelijke vermogens.

Vanuit dit standpunt redenerende acht ik het mogelijk, dat rond 1987 tot 1995 een steeds groeiend aantal geniale figuren zich zal ontplooien, waarbij geestelijke inhoud en stoffelijke vermogens zozeer vergroeid blijken, dat zij van de huidige mens evenveel verschillen als een eenvoudig mens van een chimpansee.

Binnen een zeer korte periode kunnen op aarde een groot aantal - in verhouding - wezens van meer dan normale geestelijke kracht en wijsheid incarneren. Daartoe zullen geesten moeten incarneren, die tot de hogere vlakken van geestelijk leven behoren. Deze zullen zich meer van hun feitelijk doel bewust zijn tijdens het leven en op meer geestelijke wijze dit doel nastreven, dan bij de doorsnee incarnerende geest het geval is. In de komende tijd kan dan ook m.i. binnen elk milieu, binnen elke vakgroep en elke godsdienst verwacht worden, dat sterke en krachtige persoonlijkheden optreden. Deze zullen komen tot een onderlinge samenwerking met een innerlijke basis, waardoor zij de kosmische harmonie op ongekende wijze op aarde uit kunnen dragen.

Waar een dergelijke bezieling op aarde over het algemeen gepaard gaat met het gebruiken tijdens het leven van bepaalde paranormale eigenschappen en vermogens, reken ik in deze zelfde periode met een toenemende reeks van z.g. wonderen. Ik meen, dat de tijd van 1990 tot 2050 in plaats van het technische wonder, dan ook in toenemende mate het wonder zal stellen, dat wordt volbracht door gebruik van de geestelijke en innerlijke krachten van de mens.

Verder veronderstel ik, dat, gezien de enorme samenwerking van schijnbaar strijdige krachten, die binnen deze explosie van kosmische krachten op aarde uitgedrukt zal worden, vele geesten zullen komen tot een samengaan en samenwerken, dat gebaseerd is op een elkaar geheel aanvoelen. Dit zal verder gaan dan een eenvoudige telepathische band en eerder een gezamenlijk delen van ervaringen en herinneringen der afzonderlijke individuen inhouden.

Indien een groep dit bereikt, dan treedt zij als eenheid op. De delen gaan als een soort "Gestalt" werken, die de tendens heeft zich t.o. de andere mensen als een soort Godheid of Übermensch te manifesteren. Dit is geheel in overeenstemming met ontwikkelingen, die wij tijdens een

soortgelijke periode in Atlantis konden opmerken. Dergelijke groepen bestonden ook toen en waren zó machtig en goed, dat zij later Goden werden genoemd.

Indien ik deze parallel met het verleden al trek, dien ik toch redelijk te blijven. Zo dergelijke condities het geestelijk aanzien en ook de materiële beschavingsvorm van de mensen aanmerkelijk kunnen wijzigen, zien wij toch steeds voor en na dergelijke grote kosmische veranderingen ook andere verschijnselen optreden, waarvan een herhaling niet onmogelijk zou zijn.

Vergelijk hier de schets van de mensen kort vóór de zondvloed in het Oude Testament. Uit dit en andere voorbeelden kan men afleiden, dat een periode van toenemende verdwazing aan de periode van geestelijk en stoffelijk herstel vooraf gaat. Een beschouwen van uw huidige wereld bevestigt deze gedachtengang. Deze verdwazing zou natuurlijk door een ondergang kunnen worden gehonoreerd. Deze ondergangsgedachte blijkt bij een nader onderzoek altijd weer foutief te zijn. Slechts een betrekkelijk klein deel van de mensheid wordt hierdoor misschien wel getroffen, maar niet het geheel. Wel zien wij als gevolg van de dwaasheid en bandeloosheid vaak een vlucht in het duister.

Er bestaat bij de Azteken een legende, die reeds ongetelde duizenden jaren oud schijnt te zijn. Deze vertelt van een ras, dat zozeer het licht van de zon schuwde, dat men zich in grotten terug had getrokken en weigerde het daglicht nog te aanschouwen. Toen trof een ramp de aarde - een regen van vuur - en werden de grotten geheel van de buitenwereld afgesloten. Slechts een enkele straal licht drong nog langs de vroegere ingang tot de grotbewoners door. Dezen verga-ten alras, wat licht eigenlijk was.

Later besloten de besten onder hen het geheim van de lichtstraal te onderzoeken. Zij bouwden ladders en wisten meerdere stenen die de ingang versperden weg te breken. Door het sterke licht dat binnentrad, werden enkele van hen verblind. Zij wilden in het duister terug vluchten maar konden de ladders niet meer vinden en ook niet meer zien en vielen neer. De val betekende hun dood. Enkele anderen bereikten de buitenwereld. Zij wisten later anderen eveneens tot de buitenwereld te brengen. Zo betrad een volk dat vele jaren in duistere hollen had geleefd een nieuwe wereld waarin het licht van de zon een vreugde was en de kleuren van het leven - uit de zon voortgekomen - een schoonheid zonder vergelijking vormde.

Dit is een legende. Maar het schijnt mij, dat de mensen in deze dagen vaak in zelfgeschapen hollen leeft. Zowel in geestelijk als in stoffelijk opzicht zien wij bij de mens een steeds grotere neiging zich van alle natuurlijk leven en gebeuren af te sluiten. Hij wil zich losmaken van de natuurlijke ritmen van eigen lichaam, zowel als de natuurlijke condities en de wereld rond hem niet meer aanvaarden. Waar hij zich geestelijk zoekt te rechtvaardigen voor dit stoffelijk streven, zondert hij zich ook af van natuurlijke geestelijke werkingen en krachten. Hij sluit zich geheel in. Dit geldt voor elk ras, voor elke godsdienst evenzeer ofschoon de gebieden waarop de nadruk zal vallen, bij elk wel wat verschillend zullen zijn.

De mens van heden vlucht voor het eenzaam zijn en bouwt zich muren tegen eigen gedachten uit rumoer, geluid en lichtreclames. Ik meen dan ook te mogen beweren, dat de meeste mensen op het ogenblik - zij het misschien symbolisch - in een soort grot opgesloten zitten. Indien dit waar is, lijkt het mij logisch te stellen dat op het ogenblik, dat genoemde krachten op de wereld en binnen de mens losbreken, ook weer lichtstralen uit de natuurlijke, de werkelijke wereld tot de mens door zullen gaan dringen. Mogelijk zijn het de geestelijk sterken die in de door mij genoemde periode geboren zullen worden, die zo dadelijk de stenen, de hindernissen zullen weten te verwijderen en ook anderen weer tot het licht van een waar, een innerlijk en uiterlijk natuurlijk bestaan, zullen kunnen terug voeren. Natuurlijk zullen hieraan mensen verongelucken, maar dit zal stoffelijk zijn, niet in de geest.

Ik meen, dat als gevolg van deze werkingen de wereld binnen 100 tot 300 jaren een zodanig ander aangezicht zal hebben, de mens zodanig anders zal leren leven, zien, luisteren en denken, Dat voor de mensen die dan leven, de uitdrukking begrijpelijk zal zijn: "Vroeger leefde men - ondanks alle kunstmatig licht - in het diepste duister. Men was stom, doof en blind".

Zoals u ziet, bouw ik een beeld, dat aanmerkelijk afwijkt van de bij velen in deze dagen gebruikelijke ondergangsgedachten. Ik zie wel degelijk grote gevaren, die deze tijd met zich brengt. Ik ben mij er volledig van bewust, dat deze toestanden voor hen die geestelijk niet sterk zijn, een tijdelijk terugkeren in het duister zullen kunnen betekenen. Bovenal ben ik ervan overtuigd, dat degenen, die zich nu reeds op het komende voorbereiden en nu reeds gebruik maken van de mogelijkheden, die bestaan, in zich de innerlijke kracht zullen vinden, waardoor zij in staat zullen zijn de sterke en schokkende krachten van de komende tijd geheel in zich op te vangen en te verwerken. Let wel: ik spreek hier in eerste beginsel over gebeurtenissen, die op korte termijn plaats zullen vinden. U hoeft niet te wachten, tot u dood bent om te zien, of mijn woorden waar zijn.

Februari 1962 is niet ver weg meer, vrienden. Misschien wilt u nog enkele tekens dichterbij hebben? Ik zal u enkele tendensen weergeven, die nog dichterbij dit ogenblik liggen.

U bent de laatste tijd prikkelbaar geweest, u zult zo dadelijk - na de maand mei - daarvan weer wat bijtrekken. Op het ogenblik hongert u allen naar afwisselingen en bovenal vernieuwing, ook al weet uzelf misschien deze verlangens niet te omschrijven. Bij velen zal een neiging ontstaan alles naast zich neer te leggen en zich geheel vrij te maken van al het oude. Deze dingen gaan voorbij en duren niet lang. Trekt u zich daarvan niet te veel aan. Al brengen juni en juli wat verademing, zo zullen velen van u rond augustus de neiging hebben alles kapot te slaan. Men zal geneigd zijn in deze dagen voortdurend en ook metterdaad te protesteren tegen wat men als de dwaasheid van alle anderen beschouwt. Beheersing is hier noodzakelijk. Indien u deze crisis goed doorstaat, dan kan ik u ook garanderen, dat u rond september een periode krijgt, waarin u veel rustiger bent. Dan gaat u van binnen aan het denken. Die gedachten zullen vaak vreemd lijken. De gedachten, die zich nu nog met vele uiterlijke en meer lichamelijke dingen bezig houden, zullen zich dan meer op innerlijke en vooral geestelijke zaken gaan richten. Het is heel waarschijnlijk, dat degenen onder u, die behoorlijk sensitief zijn, in die tijd ook meerdere vreemde, maar duidelijk kenbare manifestaties zullen meemaken.

Nogmaals: alles, wat ik u hier vertel, maakt uzelf mee. Niet wanneer u dood bent, maar op aarde en binnen enkele maanden. Wanneer dit niet juist blijkt te zijn, kunt u het ons voor de voeten gooien. Ik móét dus wel redelijk zeker zijn van alles, wat ik hier zeg, anders zou ik zeker niet zo duidelijk en bepaald over nauw omschreven perioden spreken. Wanneer u dit alles kunt verwerken, zult u in de periode, die duurt van rond september tot ruim eind december, voor uzelf een innerlijke verandering, die tevens een bewustwording is, mee kunnen maken. Dan zult u innerlijk de wijziging in stoffelijke en geestelijke instelling vinden, die het u mogelijk zal maken alle komende krachten en gebeurtenissen te verwerken, een kracht ook verwerft u daardoor, die u de pieken van spanning en onrust goed doet doorstaan. Dit geldt zelfs, wanneer u door het plotseling erkennen van bepaalde verantwoordelijkheden zeer zwaar belast bent.

De tijd die komt, is een tijd vol glorieuze beloften, maar het recht in die tijd te leven en tot die tijd te behoren, zal door de mens zelf veroverd moeten worden. Het is niet iets, wat zomaar en als vanzelf aan degenen, die nu leven, wordt gegeven zonder meer.

Aan het einde van mijn betoog zou ik daarom nog willen stellen: houdt er rekening mee, dat alles, wat vanuit vorige incarnaties nu in uw leven werkzaam is, in een zeer versneld tempo wordt afgewerkt. Houdt er rekening mee, dat de druk der gebeurtenissen, de werking van geestelijke krachten en de werkingen en spanningen zich zowel van geestelijke, als meer stoffelijke zijde voor u op zullen stapelen. Aanvaardt dit alles zoveel mogelijk als normaal. Tracht niet reeds nu het doel ervan te erkennen. Dit kunt u toch niet op een redelijke basis bereiken. Aanvaardt dit alles. Dat is voorlopig voldoende. Begrijp goed, dat vele dingen, die - desnoods vanuit tijden die duizenden jaren in het verleden liggen - in het heden geprojecteerd zijn, nu opeens om verwerkelijking roepen. Begrijp bovenal, dat deze verwerkelijking alleen vanuit het innerlijk en met een behouden van de innerlijke waarheid ooit voor u mogelijk zal zijn en alleen op deze wijze juist kan worden genoemd.

Een afrekenen met waarden uit het verleden zal vooral voor hen, die op het ogenblik de leeftijd van 39 jaren overschreden hebben in de komende maanden, een vaak zeer dringende zaak zijn. Voor hen is op het ogenblik de tijd van afrekening met het verleden wel aangebroken. Deze afrekening zal zich dan op geestelijk half stoffelijk vlak snel en vaak onverwacht afspelen.

Hieraan kan men evenmin ontkomen. Aanvaardt ook deze dingen en verwerk ze. Dan weet u pas, wat de nieuwe tijd gaat betekenen. Laat u nimmer ontmoedigen, ook al lijkt het, dat de wereld morgen in vuur en vlam zal staan. Wees niet bang! De invloeden, die binnenkort over uw wereld losbreken, maken het mogelijk om de geestelijke vernieuwing nog plaats te doen vinden vóór het kritieke jaar op stoffelijk terrein - 1963 - aanbreekt. Er is alle mogelijkheid en alle tijd om geheel de mensheid ver genoeg innerlijk rijp te maken voor het nieuwe, om uitersten op stoffelijk terrein te kunnen voorkomen. Maar het is kort dag.

Wanneer u nu gaat begrijpen, waarom vele dingen u in de laatste tijd zo plaagden, waarom u een geliefde mens moest verliezen, waarom u geopereerd moest worden, waarom u ziek bent, waarom u zich opeens ongerust, of eenzaam gevoelt, waarom u niet weet, wat u eigenlijk wilt - begrijpende, dat dit alles hoofdzakelijk uit een afrekenen met het verleden voortvloeit - dan zult u dit heus nog wel even vol kunnen houden, nog wel kunnen verwerken. Bovenal zult u beseffen dat u juist door deze aanvaarding gebruik kunt maken van de korte periode van vredige en geestelijke ontwikkeling, die vooraf gaat aan het zich gelijktijdig openbaren van vele kosmische krachten, die, gelijktijdig werkende op de aarde in een sedert vele duizenden jaren ongekende hevigheid, een nieuwe aera inluiden.

Reactie: Dit is belangrijk, maar ons aantal is klein.

Antwoord: Meer mensen zouden dit moeten vernemen. Vergeet niet, dat de boodschap, die ik u hier vanavond doorgeef, in de periode lopende van ongeveer 10 dagen geleden tot ongeveer 30 dagen in de toekomst, op rond 17.800 plaatsen zal worden gebracht aan gemeenschappen, die in aantal variëren van 6 tot 200 personen. Daarnaast zullen velen, die innerlijk ver genoeg gevorderd zijn, deze dingen ook innerlijk aanvoelen en zich eveneens aan de omstandigheden aan kunnen passen. Het werd echter noodzakelijk geoordeeld deze dingen eens zeer duidelijk en praktisch te zeggen, vooral omdat wij u reeds vele malen voor hebben gehouden, dat de tijd kort begint te worden. U hebt er dus recht op ook te horen waarom. In de komende tijden zullen wij op dit onderwerp nog terug komen en misschien ook toestemming hebben gekregen om nog duidelijker te zijn. Beschouw het aanhoren van deze mededelingen op zich niet als een voorrecht. Bevoorrecht bent u pas, wanneer u - na rijp beraad en een persoonlijk overwegen van hetgeen vanavond en ook op andere avonden werd besproken - ertoe komt eigen leven en denken op de nieuwe tijd te richten.

De reden, dat heden zo weinig personen aanwezig zijn, ligt in de door mij reeds aangehaalde prikkelbaarheid, in een niet-weten wat men eigenlijk wil, dat zoveel mensen in deze dagen bevangt. U zult zich afvragen, waarom wij deze boodschap niet eerder zo duidelijk hebben gebracht. Het wachtwoord, nu meer klare wijzen omtrent deze ontwikkelingen te verschaffen, is echter eerst kort geleden gegeven. Misschien zullen wij binnenkort nog verder mogen gaan. Zeker weet ik dit niet. De grote leiding, die zovele duizenden jaren vanuit de grote Broederschap het lot van de wereld heeft geleid, zal heus wel weten, wat zij doet.

Wat de prikkelbaarheid enz. betreft, die in deze dagen zo sterk optreedt, daaraan kunt u weinig doen. Het is een invloed, die van buitenaf komt. Het enige wat u kunt doen, is zo onverschillig mogelijk zijn tegenover deze verschijnselen bij anderen. Beheers uzelf zo goed mogelijk en laat verder alles gaan. Tracht ook niet anderen van die prikkelbaarheid af te helpen, maar blijf neutraal. Waar u nu de oorzaak daarvan kent, zult u verder de spanningen, die in u bestaan, misschien ook om kunnen zetten in een energie, die nuttig gemaakt kan worden.

Hiermede besluit ik dan mijn bijdrage en wens u allen een goedenavond.

ESOTERIE

DE INNERLIJKE ONTWIKKELING

Goedenavond, vrienden.

Dit tweede gedeelte van de avond is eigenlijk weer voor de esoterie bestemd. U hebt in de eerste helft een voor velen van u zo opzienbarend onderwerp behandeld, dat ik mij afvraag, hoe

ik daarop enige aansluiting kan verkrijgen. Misschien is het niet zo dwaas om mijn tijd vanavond eens te gebruiken om iets te zeggen over de innerlijke ontwikkeling binnen hetzelfde verband. Ik beloof u, dat ook ik zal trachten mijn onderwerp zo reëel en praktisch mogelijk te houden.

Op het ogenblik, dat je op aarde geboren wordt, heb je een grote reeks banden, niet alleen met het verleden, maar ook met de toekomst. Ik zou haast kunnen stellen, dat elke mens, die op aarde leeft, een focus is, waarin stoffelijk verleden en stoffelijke toekomst samen tot een brandpunt komen binnen het bewustzijn van een bepaalde geest. Wanneer je dus geboren wordt in een tijd, die bepaalde omwentelingen met zich brengt, zo is dit ongetwijfeld het gevolg van de wijze, waarop je incarneerde en mag worden gezegd, dat het persoonlijk verleden, zowel als de persoonlijke toekomst, juist in een dergelijke periode voor de mens wel bijzonder sterk tot uiting zullen komen.

Ik zal nu trachten zo reëel mogelijk mijn gegevens aan u mede te delen. Dit is ongetwijfeld binnen het kader van mijn toespraak wat moeilijker, maar ook binnen de esoterie moet het volgens mij mogelijk zijn praktische raad te geven.

Er moet tussen de bewustwording in het Ik en de zelfrealisatie van het Ik een relatie bestaan, die in de stof tot uiting komt. Wat je dus op het ogenblik in de stof doormaakt en bent, geeft in zekere mate de verhouding weer tussen de zelfrealisatie, het erkennen van het eeuwige Ik, waarin verleden en toekomst tot een geheel wezen zijn samengesmolten en de huidige fase van bewustzijn. Ik zou niet graag stellen, dat hoogheid van geest als b.v. grote zelfkennis en hoge bewustwording altijd gepaard gaan met hoogheid van stoffelijke vormen. Er zijn vele voorbeelden aan te halen, die eerder op het tegendeel wijzen. Er zijn vele wijsgeren geweest, die geestelijk zeer hoog stonden, maar wier uiterlijk eerder deed denken aan kwaadaardige kabouters, dan aan hoge geesten. Verder blijkt ons, dat vele van de grootste geesten, die op aarde leefden, ondanks de kennis van het Ik, die zij verworven hadden, toch leefden op een wijze, die de doorsnee mens met geestelijke hoogheid niet zou associëren. Dit wettigt de gevolgtrekking, dat de relatie tussen Ik en wereld vaak incidenteel is.

In vele gevallen is de band met de wereld in feite een gevolg van eigen neigingen en eigen behoeften binnen het leven, evenals de in de wereld heersende omstandigheden, eerder dan een gevolg van de bewustwordingsmogelijkheid die men geestelijk voor zich verkozen heeft en volbrengt. Wat je binnen het leven volbrengt, is volgens de wereld en haar gebruiken, natuurlijk goed of slecht. Maar dit wil nog niet zeggen, dat dit ook voor het Ik zo is. Dergelijke afwijkingen in waarde kunnen worden verklaard uit de verschillen, die bestaan tussen de wereld, waarin je leeft en de werkelijke persoonlijkheid, die je innerlijk bent. Voor de omgeving mag dan ook worden gesteld, evenals voor de vorm, dat het innerlijk van de mens zeker niet altijd en onmiddellijk gerelateerd is met de uiterlijke omstandigheden.

Uitgaande van dit standpunt rijst mij de vraag, in hoeverre de omstandigheden, die de voorgaande spreker u aan de hand van bepaalde astrologische beschouwingen zo net heeft beschreven, met het innerlijke wezen, met de geest van de nu levende mensen in verband kunnen staan. In hoeverre is uw eigen Ik daarmee verbonden?

Ik meen, dat men op aarde niet eenvoudig zal kunnen incarneren op een voor het geestelijke Ik aanvaardbare en vruchtbare wijze wanneer er niet tevens een verband is tussen het Ik en de krachten die zich vanuit de kosmos tijdens het stoffelijke leven op aarde zullen manifesteren. Hieruit volgt, dat het beleven van een bepaalde reeks invloeden op aarde mede de uitdrukking moet zijn van een kosmische kennis, die in de geest reeds geheel - of grotendeels - bestaat.

Reactie: Ik begrijp dit niet erg goed.

Antwoord: Wanneer de geest incarneert in een wereld, waarin b.v. de Heren van Kracht plaats gaan maken voor de Heren van Wijsheid, de krachten van Aquarius versterkt worden door de krachten van heersende engelen, of kosmische entiteiten, die belichaamd in sterren en planeten binnen de stof leven, zo moet er tussen hetgeen gaat en hetgeen komt, een zekere verwantschap met uw wezen bestaan. Anders zou men in die tijd niet kunnen of willen incarneren.

Stel ik een verwantschap als eis voor incarnatie in een dergelijke periode, dan moet er ook in het Ik zelf een zeker besef van deze verwantschap bestaan. Anders zou er nooit sprake kunnen zijn van een keuze bij incarnatie, zeker niet van een keuze bij een meer bewust op aarde incarneren. Zo wij dit aanvaarden, mogen wij ook stellen, dat, wanneer u leeft in een tijd, waarin een bijzonder groot aantal kosmische krachten zich met buitengewoon geweld op aarde gaat openbaren, uw werkelijke Ik - het Ik, dat wij binnen de esoterie zoeken te leren kennen, plus het bewustzijn, dat men reeds van dit werkelijke Ik bezit - met deze invloeden in zekere mate reeds overeen moeten stemmen. Deze overeenstemming is afhankelijk van het bewustzijn, dat wij bezitten. Dus moet er ook in de geest een bewustzijn van deze verwantschap aanwezig zijn op het ogenblik van incarnatie en zal de meer bewuste misschien zelfs juist op aarde afdalen, omdat bepaalde, met hem verwante krachten zich daar zullen openbaren.

Dit was mijn stelling. Nu ik u dit punt duidelijk heb gemaakt, kan ik weer terugkeren tot mijn pogingen om op praktische wijze iets meer over de esoterie te vertellen.

Wanneer ik alle krachten ken en zij een deel uitmaken van mijn kosmisch bewustzijn, zo zal alles, wat die krachten mij te brengen hebben, voor mijn verdere geestelijke bewustwording ongetwijfeld van een zeer groot belang zijn. Men moet daarbij in het oog houden, dat deze krachten veel hoger op de schaal van bewustzijn staan, dan wij op dit ogenblik. Ik zal mijn bewuste verwantschap met dergelijke krachten binnen de kosmos vanuit de stof aanmerkelijk kunnen vergroten en aan de hand van stoffelijke belevingen, evenals gedachten, deze eenheid voor mijzelf steeds sterker en gedetailleerder kunnen bevestigen.

Het is vanuit esoterisch standpunt goed de invloeden, die op het ogenblik heersen, zo bewust mogelijk te ondergaan. Dit bewustzijn behoeft niet een direct kennen van de oorzaak, of het uiteindelijke resultaat in te houden. Deze kennis zal binnen het geestelijke bewustzijn waarschijnlijk - althans ten dele - aanwezig zijn, maar in de stof is het niet belangrijk, dat wij deze dingen verstandelijk kennen. Belangrijk is alleen, dat wij van de omstandigheden, die ons worden geboden, een zo goed mogelijk gebruik weten te maken. Dit houdt in, dat alles, wat u op het ogenblik doormaakt, ook bewust dient te worden doorgemaakt. Ook de invloeden van de laatste tijd. Dit bewust doormaken heeft niet te maken met het bekende spelletje van vragen: Wat is dit? Waar voert het toe? Waar leidt dit naar toe? enz. De enige vraag, waarop het antwoord werkelijk belangrijk is, luidt steeds weer: Wat betekent dit op het ogenblik voor mij? Door n.l. steeds weer ons te realiseren, wat de kosmische invloeden van buitenaf voor werkingen op ons hebben, zullen wij onze gevoelens, onze innerlijke belevingen en zelfs ons innerlijk weten kunnen corrigeren. Door deze correctie scheppen wij voor het werkelijke Ik een grote harmonie met deze kosmische krachten. Vergeet daarbij nooit, dat het altijd kosmische krachten zijn die de schijnbare toevalligheden, de onverklaarbare stemmingen en verschijnselen, op uw wereld beheersen.

Indien men op deze wijze leeft, zo wordt men zich ook van meerdere nieuwe aspecten binnen het Ik bewust. Men vergroot dus zijn zelfkennis. Heeft men zelfkennis, plus harmonie met een kosmische kracht, dan zal logischerwijze alles wat deze kracht op aarde bewerkstelligt, binnen het Ik sterker tot uitdrukking komen en via dit Ik zich sterker kunnen openbaren. Door de harmonie kan men dienen als focus voor de verschillende kosmische krachten en deze in en rond eigen wezen zeer sterk concentreren. Hieruit concludeer ik, dat in deze tijd, waarin u leeft het juist handelen en denken als vooromschreven niet alleen de zelfkennis en bewustwording bevordert, maar daarnaast het Ik inschakelt in een magische keten, waardoor de kosmische krachten, die de Goddelijke wil op aarde uitdrukken, via uw wezen zullen werken.

Degene, die op deze wijze het kosmische plan helpt voltooien, is er daardoor mede-scheppend geworden. Dit mede-scheppend zijn impliceert dat ik bewust en mij hiervan nog steeds sterker bewustwordende, de Goddelijke waarheid in en rond mij zal mogen openbaren. Al hetgeen ik bewust openbaar, maak ik ook even bewust deel van mijzelf, want wat ik openbaar in een bewuste toestand is niet alleen door mij gerealiseerd, maar moet voor het juist geuit kan worden reeds in mijzelf geheel aanvaard en opgenomen zijn. Het is dus deel van mijzelf.

Wanneer men nu stelt, dat op aarde 5, of desnoods 10, of 100 bijzonder belangrijke kosmische krachten binnen een bepaalde periode zich zullen openbaren, dan volgt hieruit voor mij, dat de geest, die dan op aarde geïncarneerd is en zich enigszins reeds bewust is, daardoor haar eigen

bewustwording aanmerkelijk vergroot, dichter bij haar eigen werkelijkheid zal komen te staan en daarnaast binnen zichzelf een groot deel van die entiteiten mede bevatten, een steeds groter deel van de kosmische werkelijkheid zal beseffen. Dit is dan een bewustwordingsproces, dat, vergelijkende met de meer normale omstandigheden wel buitengewoon vlot en buitengewoon vergaand zich voltrekt.

Kort gezegd: door op de juiste wijze met de heersende invloeden harmonisch te zijn, kan de huidige mens het normale tempo van bewustwording en zelfrealisatie verhogen en in vele gevallen vertienvoudigen of zelfs verhonderdvoudigen. Dit impliceert dat men na dit leven onmiddellijk reeds tot een hogere sfeer zal gaan behoren, in deze hogere sfeer bewuster en harmonischer werkzaam zal kunnen zijn, dan op andere wijze binnen een korte tijd bereikt zou kunnen worden. Aan de andere kant houdt dit alles in, dat je op aarde binnen een dergelijke kosmische ontwikkeling een belangrijk persoon kunt worden. Indien men dit laatste begint te verwerklijken, zal dit natuurlijk niet zonder gevolgen geschieden.

Neem mij niet kwalijk dat ik de zuivere esoterie hier even terzijde schuif, om mij even meer op het gebied der psychologie te bewegen.

Wanneer je deze harmonie met kosmische krachten geheel, of voor een deel bereikt hebt, zul je verstandelijk niet weten wat er al zo gaat gebeuren. Je zult ook niet weten welke krachten op het ogenblik precies aan het woord zijn en waarom hun werking op de wereld juist deze en geen andere is. Maar al kan het menselijk verstand en redelijk denken hier ook geen gevolgtrekkingen maken, zo zal men innerlijk wel aan kunnen voelen, wat er al zo gaat gebeuren. Vooral, wanneer je ook op aarde bewust tracht een zo groot mogelijke harmonie te verkrijgen en te bewaren, is het wel zeker, dat de eigen geest omtrent deze gebeurtenissen en ook kosmische persoonlijkheden toch heel wat zal weten.

Wat vloeit daaruit voort? Volgens de psychologie zullen onbewuste voorgevoelens zich vaak openbaren in waarschuwendende dromen. Onbewuste spanningen hebben o.m. ten gevolge, dat foutieve waarnemingen worden gedaan. Je denkt b.v. dat je iemand ziet, die in feite later een ander blijkt te zijn. Vaak zal zich echter de ontmoeting die je even meende mee te maken, zich later in werkelijkheid afspelen. De fantasie- en vrije gedachtenwereld benadert een innerlijke noodzaak veel sterker onder invloed van het onderbewuste en komt zo tot aan de huidige instelling en persoonlijkheidsbeoordeling - dus de mening, die je over jezelf hebt - aangepaste beelden van hetgeen zo dadelijk kosmisch gezien noodzakelijk zal worden binnen je leven. Dan kan men dus stellen - aan de hand van deze psychologische redenering, denkrichting Jung - dat de mens aan de voortekenen, die hij ondergaat, reeds zijn weten - onbewust weten - omtrent noodzaken uitdrukt.

Hoe groter nu reeds de harmonie met komende invloeden en daaruit voortkomende omstandigheden zal zijn, hoe groter ook de mogelijkheid, dat u voortekens zult doormaken. Hieraan is een gevaar verbonden: Wanneer je die voortekens gaat interpreteren, volgens hetgeen je graag zou willen of doen, bouw je vaak een fantasiewereld op, waarin je de harmonie met de kosmische krachten vermindert of verliest. Het gevolg zal zijn, dat je droomt en aan de werkelijkheid voorbij gaat. Dit kan voeren tot zenuwstoringen, overspanning e.d. Waaruit volgt, dat het niet goed is op dergelijke aankondigingen en voortekenen teveel door te gaan en daarover veel te denken en te dromen, waar dit veelal gebeurt aan de hand van dingen, die wij wel graag werkelijkheid zouden willen zien worden, maar waarvan wij denken, dat zij toch nooit zullen gebeuren. Ofwel dingen, die wij vrezen en waarvoor wij een onmatige angst opbrengen door er teveel over na te denken.

U begrijpt dit niet geheel? Op een gegeven ogenblik droom je enkele malen achtereen, dat je rijk bent. De rijkdom, die wordt geprojecteerd en zo oorzakelijk wordt voor de droom, betekent in feite een rijkdom aan geestelijke krachten, die op een ogenblik van harmonie met de kosmische heersers, die op het ogenblik beïnvloeden, zeker in u zal optreden. U kunt dit in de droom niet geheel voorstellen. Zo droomt u van bankpapier, voetbaltotoformulieren enz. Tot nu toe is alles nog redelijk. Men kan dan aan de hand van dit alles alleen stellen: "Er zal wel een ogenblik komen, dat ik mij rijk zal voelen". Dit blijft aanvaardbaar. U meent echter: "Dit is een voorteken en gaat dus overal loterijbriefjes kopen, doet mee aan alle lotto en toto, voortdurend piekerende, waar de rijkdom nu wel vandaan zal komen, die u met zoveel zekerheid verwacht.

Het gevolg is, dat u niet meer met de werkelijkheid in harmonie bent, waar, door de verkeerde interpretatie, uw handelingen niet meer met de Heerser en de werkelijkheid harmonisch blijven. Soortgelijke voorbeelden zijn op allerlei terrein te geven. Wanneer u dus te maken hebt met dergelijke dromen, voortekenen, impulsen etc., zo zult u het beste doen deze zoveel mogelijk vanuit een esoterisch standpunt te verwerken. Daarbij geldt dan de volgende regel:

Alles, wat ik aanvoel, moet ik beschouwen als met mijn wezen harmonisch. Op het ogenblik, dat ik het als met mijn wezen strijdig zou gaan beschouwen, b.v. aan de hand van stoffelijke gebruiken, of filosofieën, schep ik een innerlijke verdeeldheid, die tenminste mijn bewustwording benadeelt. Ik moet nooit trachten aan een dergelijke droom een zuiver stoffelijke interpretatie te geven. Het is noodzakelijk deze beelden, tekenen e.d. te beschouwen als een uiting van een geestelijk bestaande werkelijkheid, die zich vanuit de geest zo nodig en in een door mij niet te voorziene vorm binnen de stof zal kunnen - maar niet zonder meer zal dienen - manifesteren. Door deze erkenning behoud ik de juiste harmonie zonder in mijn stoffelijk wezen of stoffelijke omgeving strijdigheden te scheppen. Daardoor zal ik zowel in zelferkenning, zelfwerkzaamheid als het ervaren van de krachten, waarmee ik harmonisch ben, alles kunnen beloven en volbrengen, wat tot mijn taak en leven behoort; men wordt dan door niets in een maximale bereiking gehinderd.

Dergelijke aangevoelde beelden en dromen, zelfs invloeden, die misschien een meer stoffelijk karakter dragen, hebben vaak ook de vorm van een soort waarschuwing. Het is net, alsof je voor een verbodsteken staat dat uitroept: "Doe niet, ga niet, denk niet" enz. Dergelijke verboden zijn eigen formuleringen binnen het denken. Zij betekenen niet, dat er een feitelijk verbod bestaat, maar alleen, dat innerlijke krachten van dit ogenblik niet harmonisch zijn met dingen, die ik mij b.v. stoffelijk had voorgenomen. Is dit het geval, dan zal voor de mensen, die nu leven, de meest juiste instelling als volgt zijn: Ik neem kennis van het verbod, de waarschuwing, het beeld en al wat daarbij hoort. Ik beschouw dit als een aanwijzing dat de nu optredende krachten met enkele van mijn voornemens of mogelijkheden niet harmoniëren. Indien de beelden enz. met iets in het heden in verband staan, zal ik, ofschoon ik mij aan het verbod niet hoef te storen, toch met de daarin aangeduide zaken en mogelijkheden wel heel voorzichtig zijn..... Betreffen de waarschuwingen en verbodsdromen echter iets wat in de tijd verder weg ligt - u droomt b.v. nu over een niet mogen gaan zeilen in september - dan betekent dit niet, dat u in september dus niet zult mogen gaan zeilen. Nu echter zijn de omstandigheden niet harmonisch. Daarom is het goed er rekening mee te houden, dat men eerst kort voor de tijd een beslissing zal kunnen nemen. Dus niet in mei een boot alvast voor september bespreken.

Deze voorbeelden betreffen nu de stof, maar men maakt dergelijke dingen natuurlijk op meer geestelijk terrein mee. Er zijn vele dromen die met hogere geestelijke waarden in verband staan. Er zijn zelfs gedachtegangen en filosofieën, die, zij het meer redelijk en vaak ook meer abstract, voor gedachten en geestelijke taken een soortgelijke impuls met zich brengen. Daarbij geldt: Ik kan op dit ogenblik, zowel wat mijn innerlijke waarheid als mijn uiterlijke waarheid en mogelijkheid betreft, niets vaststellen buiten het heden, dat ik nog redelijk kan overzien en innerlijk aan kan voelen. Het zijn alleen de waarden, die aan deze twee maatstaven beantwoorden, waarop ik verder in zal gaan. Ik moet innerlijk groeien; ik moet de kosmische waarheid leren zien. Dat kan ik nooit door te ver in de toekomst te grijpen. Evenmin zal mij dit mogelijk zijn, indien ik mij te zeer op het verleden baseer. Alleen het heden brengt de geheel noodzakelijke en goede factoren, waaruit ik onmiddellijk bewust kan worden. Ik zal mij met handelen en denken dus tot het heden bepalen. Alles, wat met verleden en toekomst in verband staat, zal ik registreren en verder terzijde leggen tot het voor mij actueel wordt.

Hierbij moet ik nog opmerken, dat deze wijze van handelen - ook voor vele mensen in de stof - het leven veel gemakkelijker zou kunnen maken. Misschien niet uiterlijk, want de belastingen blijven toch wel. Maar innerlijk kun je veel blijer leven op deze manier en dank zij deze innerlijke vrede het gehele leven veel gemakkelijker verdragen. Doordat het leven gemakkelijker wordt bij het wegvallen van vele onzekerheden en problemen omtrent verleden en toekomst, zal men zich in het heden beter kunnen concentreren en dus ook in het heden gemakkelijker op de juiste wijze in harmonie met de heersende krachten kunnen handelen en aan deze heersende krachten innerlijk, en zo nodig ook stoffelijk, uitdrukking verschaffen in overeenstemming met het ware Ik.

Er zijn voor u in het heden, mede aan de hand van uw huidig bestaan en alle factoren, die tot het aanvaarden daarvan geleid hebben, twee factoren van buitengewoon groot belang. Deze factoren treden dus altijd in paren op, maar zij zijn niet voor allen dezelfde. De in het heden voor iemand meest belangrijke factoren, die de bewustwording betreffen, kunnen dus b.v. zijn: denken en doen als tegenstellingen. Aanvoelen-volbrengen als eenheid. Beheersing van het Ik in de wereld, plus een bevrijding van het Ik in de geest.

Ik geef hier dus alleen maar enkele voorbeelden. Er zullen echter altijd twee factoren zijn, waarvan er één voornamelijk in de geest, de ander voornamelijk de stof betreft. Hieruit volgt dan weer, dat er weliswaar harmonie moet zijn tussen geestelijk en stoffelijk streven, maar dat dit lang niet altijd een gelijke geestelijke en stoffelijke uiting impliceert. Ik kan b.v. naar rust en vrede streven, maar toch uiterlijk lawaai schoppen, geweld plegen e.d. om anderen onschadelijk te maken. Er is dus een schijnbare tegenstelling tussen innerlijk streven en uiterlijk gedrag. Schijnbaar, want het uiterlijk optreden heeft alleen ten doel uiteindelijk het innerlijk doel bereikbaar te maken. Zo kan iemand dus enerzijds de kosmische vrede in zich aanvoelen en toch aan de andere kant soldaat zijn. Zelfs indien dit voor ons een feitelijke en niet slechts een schijnbare tegenstelling is, zo kan dit, gezien het eigen bewustzijn van een mens, toch aanvaardbaar en voor de bewustwording goed zijn. Zo kan men innerlijk b.v. het Goddelijke licht kennen en uiterlijk toch voor velen een verwarrend element vormen. De verwarring, die je schept, berust op het verstoren in anderen van illusies omtrent eigenwaarde en rechtvaardigheid, die hen belemmeren het Goddelijke licht te aanvaarden.

Op deze wijze en vanuit deze tweeledigheid van het menselijke wezen is dan de grootste geestelijke mogelijkheid van uw tijd af te leiden, terwijl het zo tevens mogelijk wordt aan de hand van de nu werkzame, of werkzaam wordende, krachten en voor praktisch allen, die nu op aarde geïncarneerd zijn, de juiste weg van bewustwording aan te geven. Innerlijk is het noodzakelijk een zo groot mogelijke vrede na te streven en te behouden; uiterlijk is het noodzakelijk zoveel mogelijk de genegenheid, de naastenliefde tot uiting te brengen. Innerlijk bestaat in deze dagen voor de mens een steeds groeiende behoefte zichzelf te vinden. D.w.z., dat hij wenst in te zien, waarheen hij eigenlijk moet streven. Dit moet uiterlijk altijd gepaard gaan met een tegenover allen zo juist mogelijk handelen en bovenal een zo groot mogelijke rechtvaardigheid. In deze tijd is er een innerlijke kracht, die voor velen het ervaren van schoonheid zal bevorderen, het gevoel voor schoonheid in de natuur wordt aangevuld door andere gevoelens van schoonheid, die zelfs beleefd kunnen worden in een ogenblik van zelf-verzonken zijn. Deze waarde zal bij velen sterk toenemen.

Hieruit volgt, dat in de komende tijd deze schoonheid ook meer op aarde tot uiting zal komen en meer en meer door mensen geschapen zal worden. De hoofdweg voor de huidige mensheid is: In liefde tot de naaste, daarbij volkomen rechtvaardig zijnde t.a.v. de naaste, zowel als t.o.v. uzelf, de schoonheid van de Schepping als geuit in diens Schepping te zien en te beleven te midden van alle openbaringen, ongeacht het feit, of deze groots en schrikwekkend, dan wel teder en schoon zijn.

Vergelijking: God is zowel in de bliksem, die verteert en doodt, als in de verborgen bloem, die geurt en bloeit en uit in beide aspecten van Zijn schoonheid. Een evenwicht te bewaren tussen de gevoelens van schoonheid en rechtvaardigheid is niet altijd gemakkelijk. Soms komen daar zelfs vooroordelen uit voort, die men innerlijk zoveel mogelijk dient te bestrijden. Vooroordelen zijn niet noodzakelijk, omdat de waarden schoonheid en rechtvaardigheid in wezen niets met elkaar van doen hebben. Waar het schone wordt geoordeeld ter wille van de rechtvaardigheid, zal dit oordeel op zich reeds groter schoonheid van vaak meer geestelijk gehalte doen ontstaan. De schoonheid en rechtvaardigheid kunnen elkaar nooit beïnvloeden, doch slechts elkaar zilverder doen uitkomen.

Kosmische naastenliefde wordt vaak gezien als een tegenstelling tot stoffelijke mogelijkheden en behoeften. Doch wanneer ik de innerlijk erkende naastenliefde omzet in de praktijk - zelfs indien dit voor mij minder aangename gevolgen heeft, of mij in een minder aangename situatie zou brengen - houdt dit in, dat aan de Goddelijke liefde een nieuwe openbaringsmogelijkheid wordt gegeven. Zolang er geen zelfzucht bij te pas komt, is alle liefde een uiting van de hoogste Goddelijke krachten; een besef van het onderlinge samengaan binnen het menselijke bestaan van genoemde 3 waarden vormt in feite de weg, die men moet gaan.

U zult beseffen, dat deze 3 waarden voor ieder gelijk zijn, maar de wijze waarop zij tot uiting komen, voor velen geheel verschillend zal zijn. Het bewustzijn en eigen mogelijkheden spelen hierbij een grote rol. Het is niet de zaak deze waarden zo sterk mogelijk tot uitdrukking te brengen, maar om ze zo evenwichtig mogelijk te doen zijn. De liefde tot de Schepper en naaste, de rechtvaardigheid t.o.v. allen, ook onszelf, en het erkennen van de Goddelijke schoonheid, die in alle dingen geopenbaard is, moeten zoveel mogelijk steeds op gelijk vlak blijven. Wij blijven dan evenwichtig. Waar elke verandering van een der waarden een streven naar een gelijkmaken met de beide andere waarden met zich brengen, klimmen wij zo op de meest harmonische wijze trede na trede op de trap der bewustwording omhoog. De evenwichtigheid van beleven brengt met zich, dat het beeld, dat wij van onszelf verkrijgen, eveneens evenwichtig blijft en men kan spreken van een geleidelijke, maar intensere zelferkenning, die de harmonie met de kosmos bewaart en daarbij de groeiende harmonie met de Goddelijke waarde duidelijker op voor het Ik kenbare wijze binnen zich tot uitdrukking brengt, zelfs wanneer men nog in de stof moet blijven vertoeven.

Goedenavond.